

3. Іванова С. В. EdTech-ринок України: стан, тренди та бар'єри розвитку. Цифрова економіка та економічна безпека. 2024. № 2 (11). С. 88–95.
4. Котлер Ф., Катарджая Г., Сетьяван І. Маркетинг 5.0. Технології наступного покоління / пер. з англ. Київ : КМ-БУКС, 2021. 256 с.
5. Криштанович С. В., Мороз О. С. Інформаційно-комунікаційні технології в системі професійної освіти. Педагогічні науки. 2022. Вип. 95. С. 34–40.
6. Окландер М. А., Романенко О. О. Data-driven маркетинг закладів вищої та фахової освіти. Одеса : Астропринт, 2023. 198 с.
7. Павлов К. В. Маркетингові стратегії в умовах цифровізації: архітектура рішень для сфери послуг. Вісник економічної науки України. 2025. № 1 (48). С. 102–108.
8. Савченко О. В. Інтеграція CRM-систем та технологій автоматизації у маркетингову діяльність освітніх платформ. Вчені записки Університету «КРОК». 2024. № 1 (73). С. 67–75.
9. Смирнов О. І. Штучний інтелект як інструмент персоналізації в системах дистанційного навчання. Комп'ютерні технології в освіті. 2025. Вип. 12. С. 22–29.
10. Тертичка В. В., Боєнко О. Ю. Гнучкі методології (Agile) в управлінні освітніми проектами. Київ : Центр учбової літератури, 2022. 312 с.
11. Чмерук Г. Г. Омніканальні комунікації у просуванні інформаційних освітніх продуктів. Маркетинг і менеджмент інновацій. 2026. № 1. С. 55–63.
12. Kotler P., Kartajaya H., Setiawan I. Marketing 6.0: The Future Is Immersive. Hoboken : Wiley, 2023. 304 p.
13. Lysytsia N., Byelikova Y. Development of Marketing of Educational Services Based on Application of Netiquette Principles in Distance Learning. Development Management. 2022. Vol. 20, No. 1. P. 25–34.

КОШИНСЬКИЙ Володимир

*директор Київського професійно-педагогічного
фахового коледжу імені Антона Макаренка*

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Реалізація стратегічних завдань професійної підготовки фахівців потребує нових підходів щодо переходу кількісних показників рівня освіти в якісні. Модернізація освіти надає нові можливості у процесі формування молодого фахівця, однак сьогоднішня реальність одночасно ставить підвищені вимоги до процесу професійної підготовки фахівців. Питання якості педагогічної освіти нині нерозривно пов'язане з якістю підготовки фахівців для всіх галузей виробництва, що є стратегічним викликом для України в умовах воєнного стану. Як зазначає довідкова література і наукові джерела [1], якісного рівня освітньої діяльності можна досягти лише за умови якісного управління якістю педагогічної освіти та узгодження відповідності з еталоном підготовки на будь

якому рівні, володіння випереджувальними технологіями, які базуються на сучасних теоретико-методологічних засадах та та розробкою необхідних інструментів щодо підвищення ефективності.

Необхідно зазначити, що завдання поліпшення якості педагогічної освіти має бути вирішена шляхом якісних, а не кількісних змін [2, с. 70], тобто на якість педагогічної освіти не вплине автоматичне збільшення кількості годин на вивчення фундаментальних дисциплін освітньо-професійних програм та введення новітніх технологій навчання. Отже, метою нашого дослідження є аналіз ключових напрямів управління якістю педагогічної освіти в Україні.

Питання якості української системи освіти досліджували вчені І. Волощук, М. Євтух, В. Зайчук, М. Кисіль, В. Кремінь, О. Ляшенко, М. Слюсаревський, М. Степко та інші, які дали характеристику якості освіти в цілому та педагогічної зокрема і пропонують напрями її реформування. Вагоме місце у вивченні управління якістю педагогічної освіти займає компетентнісний підхід до організації підготовки педагогічних кадрів і це, в свою чергу, є предметом вивчення І. Бега, В. Лугового. Учені вважають, що сутність даного підходу полягає у визначенні значення особистісно-професійного розвитку особистості, що в свою чергу впливає на рівень розвитку компетентності майбутнього педагога.

На наше глибоке переконання, підвищення рівня якості педагогічної освіти можлива тільки при зміні акцентів в управлінні освітніми проектами. А саме:

- побудова освітньої парадигми підготовки майбутнього педагога через упровадження пошукових методів та діалогічних технологій спрямованих на пошук власного стилю педагогічної взаємодії майбутнього педагога;
- залучення здобувачів освіти до активного пошуку та співпраці в роботі Студентського наукового товариства, як можливість отримання досвіду дослідницької роботи;
- запрошення стейкхолдерів до освітньої діяльності як умова стимулювання професійного інтересу;
- упровадження інтерактивних технологій в освітній та управлінській діяльності як платформи залучення до дискусійної групової роботи майбутніх педагогів, їх особистісного та професійного зростання;
- презентація студентській молоді вибіркового дисциплін з кар'єрного розвитку та втілення технологій управління якістю освіти
- урізноманітнення та ґрунтовне науково-методичне та ресурсне забезпечення змісту курсів підвищення кваліфікації педагогічних працівників.

Компетентнісний підхід виступив освітньою відповіддю на актуальні потреби сучасного суспільства, особливо ринку праці. Така відповідь пов'язувалась з набуттям особистістю необхідних життєвих компетентностей [3].

Розглянемо політику забезпечення якості педагогічної освіти Київського професійно-педагогічного фахового коледжу імені Антона Макаренка на

прикладі підготовки здобувачів освіти галузі А Освіта спеціальності А5 Професійна освіта(за спеціалізацією), яка втілюється через наступні пріоритетні напрями:

- укладання освітньо-професійних програм підготовки здобувачів відповідно до Національної рамки кваліфікацій, Європейських рамок кваліфікацій, стандартів вищої освіти і професійних стандартів, визначених в даних документах ключових компетентностей для отримання кваліфікації «педагог професійного навчання»;
- забезпечення академічної свободи учасників освітнього процесу через створення каталогу вибіркових дисциплін і науково-дослідницької діяльності з можливістю співпраці зі студентською молоддю та науково-педагогічними спільнотами України;
- дотримання визначених законодавством прав учасників освітнього процесу, зокрема права здобувачів освіти на вибір формування індивідуальної освітньої траєкторії, можливості долучатися до різноманітних видів освітньої, виховної, розвивальної діяльності;
- упровадження інноваційних технологій та інструментів навчання, моніторинг і вдосконалення освітньо-професійних програм;
- підтримка особистісно-професійного розвитку педагогічних працівників, врахування в їх індивідуальному рейтингу викладача наукової активності та професійного стажування, що дає можливість їхнього професійного поступу;
- забезпечення прозорості освітньої діяльності, через формування культури академічної доброчесності учасників освітнього процесу; боротьба з порушеннями академічної доброчесності;
- здійснення моніторингу якості освіти, опитувань здобувачів, роботодавців на сайті коледжу за для виявлення проблем різного характеру та можливості коригування освітньо-професійних програм.

Отже, зміна парадигми управління якістю підготовки освітніх установ підвищує рівень забезпечення якості підготовки майбутніх педагогів і як наслідок актуалізує підґрунтя щодо створення умов для індивідуального поступу здобувачів освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Лукіна Т.О. Педагогічні вимірювання та управління якістю освіти: Навчально-методичні матеріали. – К., 2017. – 62с.
2. Лукіна Т.О. Управління якістю післядипломної педагогічної освіти в контексті освітньої реформи // Післядипломна освіта в Україні. – 2017. – № 1. – С.69 – 73.
3. Швабл Ю. Психологічні аспекти компетентнісного підходу в освіті / Ю. Швабл // Вища школа.— 2010.— №1.— С. 31–36.